

РЕШЕНИЕ

№ 3552

гр. София, 26.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 01.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова
Миглена Недева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Николай Русинов, като разгледа дело номер **3176** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Патентното ведомство на РБ против решение № 80 от 11.01.2012г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 2092/2010г., с което е отменено Наказателно постановление № 13 от 06.02.2009г. на директора на Дирекция „Правно осигуряване и спорове” в Патентното ведомство с искане за неговата отмяна, по съображения за неправилно приложение на чл. 80, ал.1, т. 5 във връзка с чл. 81, ал.3 от НК.

В съдебно заседание на 01.06.2012г. процесуалният представител на касатора поддържа доводи, че решението е неправилно в частта, в която е отменено изземването на вещите – предмет на административното нарушение.

Ответникът – [фирма] [населено място], представлявано от управителя П. Б. оспорва жалбата и моли да се остави в сила решението на Софийски районен съд.

Участващият в делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в срока по чл. 211 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол пред СРС е било Наказателно постановление № 13 от 06.02.2009г. на директора на Дирекция „Правно осигуряване и спорове” в Патентното ведомство, с което на [фирма] /понастоящем с променено наименование [фирма]/ [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 81, ал.1 от ЗМГО за нарушение на чл. 13, ал.2, т.2 от същия закон и на основание чл. 81, ал. 5 от ЗМГО стоките – предмет на нарушението са отнети в полза на държавата и са предадени за унищожаване.

За да отмени наказателното постановление съдът е приел, че е изтекъл абсолютният давностен срок по чл. 81, ал. 3, във връзка чл. 80, ал.1, т. 5 от НК, считано от датата на извършването му.

Така постановеното решение е правилно. Не са налице сочените в жалбата касационни основания за неговата отмяна.

В хода на съдебното производство е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване на процесното нарушение, извършено на 17.09.2008г. Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Това препращане е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и давността по чл. 79, ал.1, т.2 от НК. Съгласно цитираната разпоредба, възможността да бъде реализирана отговорността за извършеното деяние се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. В ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на чл. 11 ЗАНН, следва да намерят съответното приложение правилата на НК. Съгласно разпоредбите на глава 9 от Общата част на НК, наказателното преследване, поради изтичане на съответната давност, се изключва след изтичането на определен срок, който е диференциран според вида и размера на наказанието, което се предвижда за съответното деяние. Тъй като за административните нарушения се предвижда наказание "глоба", респективно за юридическите лица – имуществена санкция на основание чл. 83 от ЗАНН, то по отношение на срока за изключване на наказателното преследване, по силата на чл. 11 ЗАНН, следва да намерят приложение правилата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК и чл. 81 НК. Цитираните правни норми предвиждат, че наказателното преследване за извършено административно нарушение ще бъде погасено при изтичане на двегодишен срок от довършване на съответното деяние, като, независимо от прекъсването и спирането на давността (поради съставяне на акт и издаване на НП), след изтичането на тригодишен срок от довършване на нарушението, наказателното преследване следва изобщо да бъде изключено, поради изтичане на абсолютна давност.

В конкретния случай, 3 – годишният срок на абсолютната погасителна давност за нарушението по чл.13, ал.2, т. 2 от ЗМГО, извършено от [фирма] /с предишно наименование [фирма]/ е изтекъл на 17.09.2011г.

Решението е правилно и по отношение отмяната на наказателното постановление в частта на постановеното от административнонаказващия орган отнемане на вещите, предмет на нарушението. Доводите на касатора в тази връзка, са неоснователни. Съдът е обосновал съдебния си акт и в тази част, като изложените мотиви по приложението на чл. 20 от ЗАНН се споделят от настоящия касационен състав и не следва да бъдат повтаряни.

По изложените съображения решението на СРС следва да се остави в сила.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от
ЗАНН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, V касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 80 от 11.01.2012г. на Софийски районен съд,
постановено по н.а.х.д. № 2092/2010г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: